

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Carliq s.r.o., IČ: 062 85 953,
se sídlem Klivarova 986/14, Háje, 149 00 Praha,
zastoupeného advokátem Mgr. Ing. Martinem Kopeckým
se sídlem Plynárenská 671, Kolín IV.

proti

žalovanému

Odvolací finanční ředitelství,
se sídlem Masarykova 427, Brno,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2020, č. j. 33763/20/5300-22441-711776,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2020, č. j. 33763/20/5300-22441-711776, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobci byla dodatečným platebním výměrem dne 18. prosince 2018 pod č. j. 9037165/18/2011-52521-108192 Finančním úřadem pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“) doměřena daň z přidané hodnoty za období září 2017 ve výši 236.033,- Kč. Z důvodu doměření daně z přidané hodnoty vznikla žalobci zároveň povinnost uhradit penále ve výši 20 % z částky doměřené daně oproti poslední známé dani, tj. v částce 47.206,- Kč.
2. Správce daně rozhodl o doměření daně po té, co dospěl k závěru, že žalobce neprokázal, že přijal zdanitelné plnění uvedené na daňovém dokladu č. 20/9/2017 (osobní automobil značky BMW 730D, dále jen „automobil“) od deklarovaného dodavatele – společnosti Podolí Invest s.r.o., IČ: 241 64 402, se sídlem Bartoškova 1411/20, Nusle, 140 00 Praha 4 (dále jen „Podolí Invest s.r.o.“).
3. Žalobce podal proti dodatečnému platebnímu výměru odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. V podané žalobě žalobce vytkl žalovanému a před ním správci daně nesprávné hodnocení důkazů a z něho plynoucí nezákonnost vydaných rozhodnutí.
5. Jak uvedl, napadené rozhodnutí žalovaný odůvodnil tím, že žalobce při opatřování důkazních prostředků potřebným k případnému prokazování přijetí deklarovaného plnění od deklarovaného dodavatele nepostupoval dostatečně obezřetně a následně neunesl důkazní břemeno.
6. Žalobce trvá na tom, že splnil veškeré povinnosti, které mu vyplývaly z daňových i ostatních právních předpisů. Rovněž má za to, že všemi předloženými doklady v předcházejícím řízení dostatečně prokázal, že Automobil přijal právě od společnosti Podolí Invest s.r.o. V neposlední řadě má pak za to, že množství shromážděných podkladů o provedeném obchodu odpovídalo dostatečné obezřetnosti vzhledem k okolnostem, které panovaly v době jeho uskutečnění.
7. Jak konkrétně uvedl, předmětný automobil se dostal do dispozice žalobce tím způsobem, že byl nejprve ve Spolkové republice Německo zakoupen společností Avanti Cars Praha, s.r.o., IČO: 265 10 367, se sídlem Truhlářská 1108/3, Nové Město, 110 00 Praha 1 (dále jen „Avanti Cars Praha, s.r.o.“) od společnosti Auto Empire Trading GmbH a přivezen na území České republiky, kde byl prodán společnosti Podolí Invest s.r.o. Ta jej na území České republiky po určitou dobu pro své potřeby užívala a následně je prodala žalobci. Žalobce pak Automobil se ziskem prodal společnosti KOPECKÝ AUTO s.r.o., IČ: 254 16

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

537, se sídlem Novostrašnická 2301/46, Strašnice, 100 00 Praha 10 (dále jen „KOPECKÝ AUTO s.r.o.“), kdy z tohoto zisku řádně odvedl daň.

8. Žalobce doložil správci daně na základě jím vyjádřených pochybností doklady potvrzující shora uvedené změny vlastnických práv k automobilu, jde o: kopii faktury vystavené společností Auto Empire Trading GmbH společností Avanti Cars Praha s.r.o.; čestné prohlášení J. T., nar. X, bytem X, který pro společnost Avanti Cars Praha, s.r.o. zajišťoval tlumočení při nákupu Automobilu od společnosti Auto Empire Trading GmbH a následně se i osobně účastnil přepravy Automobilu do České republiky, kopii faktury vystavené společností Avanti Cars Praha s.r.o. společností Podolí Invest s.r.o.; fakturu č. 20/9/2017 vystavenou dne 10. 9. 2017 společností Podolí Invest s.r.o. žalobci; kupní smlouvu uzavřenou dne 4. 9. 2017 mezi společností Podolí Invest s.r.o. a žalobcem; originály šesti příjmových pokladních dokladů se shodným číslem 24/9/2017; příjmový pokladní doklad č. 17HP00002 ze dne 28. 8. 2017 dokládající původ finančních prostředků užitých na nákup automobilu poskytnutých jednatelem žalobce, P. V.; historii transakcí bankovního účtu č. 4867341359 vedeného u České spořitelny a.s.; e-mailovou komunikaci týkající se automobilu; interní servisní fakturu týkající se automobilu č. SIN00622; čestné prohlášení bývalého jednatele společnosti Podolí Invest s.r.o., Z. D., nar. X, bytem X; fakturu č. CA/1 vystavenou žalobcem pro společnost KOPECKÝ AUTO s.r.o.; kupní smlouvu uzavřenou mezi žalobcem a společností KOPECKÝ AUTO s.r.o.
9. Žalobce tedy v rámci daňového řízení doložil nejen vlastní transakci mezi společností Podolí Invest s.r.o. a žalobcem, ale i transakce předcházející a následující, z nichž je zřejmé, že se Automobil do dispozice společnosti KOPECKÝ AUTO s.r.o. dostal právě od žalobce, který jej nabyl od společnosti PODOLÍ INVEST s.r.o., která jej nabyla od společnosti Avanti Cars Praha s.r.o.
10. Jak dále uvedl, kupní smlouva je nadto kontrakt reálný. Žalobce by tedy nikdy nemohl s automobilem dále nakládat a prodat jej společnosti KOPECKÝ AUTO s.r.o., nepřešlo-li by na něj vlastnické právo tím, že mu byl kromě dohody na úplatném převodu vlastnického práva společností Podolí Invest s.r.o. rovněž fakticky odevzdán.
11. Nikdy přitom nebylo zpochybněno, že automobil jakožto hmotná věc skutečně existoval a existuje. Správce daně se s ním osobně seznámil prostřednictvím společnosti KOPECKÝ AUTO s.r.o., která automobil zakoupila od žalobce a která jej dále nabízela ke koupi konečnému kupujícímu. V případě předmětu tohoto zdanitelného plnění se tedy nejednalo o žádné fiktivní služby či jiné nehmotné plnění, u něž je jeho prokazování zpravidla obtížné, a je tedy třeba věnovat více pozornosti zachycení jeho uskutečnění.
12. Žalovaný hodnotil jednotlivé důkazy předložené žalobcem pouze zcela izolovaně, kdy o každém z nich samostatně učinil závěr, že tento jednoznačně nedokládá, že žalobce vlastnické právo k Automobilu nabyl právě od společností Podolí Invest s.r.o.
13. Co se týče náležitě obezřetnosti při uzavírání obchodu, žalobce uvedl, že společnost Podolí Invest s.r.o. předně nebyla v době uskutečnění obchodu nespolehlivým plátcem. Nespolehlivým plátcem byla deklarována až od 27. března 2018, tedy více než půl roku po uskutečnění obchodu s žalobcem ze září roku 2017. V době prodeje automobilu měla společnost Podolí Invest s.r.o. fungující statutární orgán, pro žalobce byla plně kontaktní a dosažitelnou. Skutečnost, že se společnost Podolí Invest s.r.o. při své podnikatelské činnosti nezaměřovala na prodej motorových vozidel, nevznáší jakékoliv podezření v tom

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

ohledu, že se s žalobcem dohodla na prodeji automobilu, který do té doby užívala pro účely svého podnikání.

14. Žalobce uzavíral se společností Podolí Invest s.r.o. obchod v dobré víře, kdy neměl objektivní důvod pochybovat o předchozím odvedení daně tak, jak stanoví právní předpisy. V době koupě automobilu nemohl žalobce předpokládat, že se společnost Podolí Invest s.r.o. stane v budoucnu nespolehlivým plátcem, že bude vůči správci daně nekontaktní či že zemře její jednatel. Nemohl tedy ani předpokládat, že uskutečnění obchodu správcem daně nebude moci v budoucnu případně ověřit. Vzhledem ke zcela odlišným skutečnostem známým žalobci v době uskutečnění obchodu nelze uzavřít, že by žalobce k obchodnímu případu nepřistupoval dostatečně svědomitě, že by nezachovával obvyklou míru obezřetnosti a že by dané doklady tedy nebyly dostačující. Takový přístup by na daňové subjekty kladl zcela nepřiměřené nároky a žalobce jím byl v tomto případě neoprávněně sankcionován za nesplnění povinností jiným daňovým subjektem.
15. Žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu a to rozsudky ze dne 11. 12. 2014, č. j. 6 Afs 156/2014–47, ze dne 31. 8. 2016, sp. zn. 2 Afs 55/2016 a ze dne 2. 8. 2017, sp. zn. 4 Afs 58/2017–78.
16. Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žalobce nepředkládá novou argumentaci, ale opakuje odvolací námitky.

III.

Posouzení žaloby

17. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili (souhlas žalobkyně byl v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou s. ř. s. presumován a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná).
18. Podle § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, *předmětem daně je dodání zboží za úplatu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, s místem plnění v tuzemsku.*
19. Podle § 72 odst. 1 písm. a) téhož zákona, *plátce je oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování zdanitelných plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku.*
20. Podle § 92 odst. 2 a odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, *Správce daně dbá, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji, a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů.*

Daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v daňovém tvrzení a dalších podáních.

21. Důkazní břemeno v daňovém řízení je předmětem bohaté judikatury správních soudů. Daňové řízení je postaveno na zásadě, že každý daňový subjekt má povinnost sám daň přiznat, tedy má břemeno tvrzení, ale také povinnost toto své tvrzení doložit, tj. nese i břemeno důkazní. Dle § 92 odst. 3 daňového řádu totiž daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních. Je pak na správci daně, aby dokázal případné skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem [§ 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu]. Unese-li správce daně své důkazní břemeno, je opět na daňovém subjektu, aby prokázal soulad účetnictví se skutečností, tj. aby setrval na svých původních tvrzeních a doložil, že přes vzniklé pochyby se sporný účetní případ udál tak, jak je o něm účtováno, anebo aby naopak korigoval svá původní tvrzení, nabídl tvrzení nová, reflektující existenci pochyb o souladu účetnictví se skutečností, a tato svá revidovaná tvrzení prokázal (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2005, čj. 5 Afs 188/2004-63, a ze dne 30. 1. 2008, čj. 2 Afs 24/2007-119, č. 1572/2008 Sb. NSS, či např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2016, čj. 6 Afs 176/2016-36.).
22. Z obsahu správního spisu se podává, že žalobce (tehdy jako Carlines s.r.o., se sídlem Janouchova 659, Háje) v rámci daňového řízení předložil fakturu č. 20/9/2017 vystavenou dne 10. 9. 2017, podle které mu dodavatel, společnost Podolí Invest s.r.o., fakturoval částku 1 123 967,00 Kč a částku 236 033,00 Kč jako DPH za vozidlo BMW 730D vin- X. Dále předložil uzavřenou kupní smlouvu ze dne 26. 9. 2017, jejímž předmětem je prodej předmětného vozidla BMW, včetně příslušenství: klíčky, manuál, servisní kniha. Žalobce dále předložil fakturu č. CA/1, vystavenou žalobcem jako dodavatelem dne 26. 9. 2017, podle které bylo odběrateli KOPECKÝ AUTO s.r.o., fakturováno za předmětné vozidlo 1 370 000,00 Kč (včetně DPH).
23. Předložením uvedených dokladů žalobce unesl své důkazní břemeno. Správci daně vznikla povinnost prokázat skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost důkazních prostředků uplatněných žalobcem.
24. Správce daně dne 27. 3. 2018 realizoval výslech zástupkyně daňového subjektu Kateřiny Štěpánkové, která uvedla, že firma byla zřízena za účelem nákupu a prodeje ojetých aut. Jediným dodavatelem byla společnost Podolí Invest a odběratelem KOPECKÝ AUTO s.r.o., v rozhodném období společnost neměla zaměstnance.
25. Správce daně opatřil výpis z bankovního účtu žalobce, podle kterého od společnosti KOPECKÝ AUTO s.r.o., přišla úhrada dne 27. 9. 2017 770 000,00 Kč a dne 29. 9. 2017 600 000,00 Kč.
26. Žalobce předložil dodatek č. 1 ke smlouvě o nájmu nebytových prostor, k doložení svého sídla.
27. Jak správce daně zjistil, předmětné vozidlo bylo v České republice poprvé zaregistrováno dne 27. 9. 2017. Dne 26. 9. 2017 byla na vozidle provedena technická kontrola, jako provozovatel vozidla byl uveden KOPECKÝ AUTO s.r.o., ode dne 27. 9. 2017 byl jako vlastník zapsán žalobce.
28. Správce daně dále ověřil, že společnost Podolí Invest

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

- nezveřejňuje účetní závěrky v obchodním rejstříku
 - v živnostenském rejstříku ani v centrálním registru daňových subjektů nemá zapsanu žádnou provozovnu
 - jako předmět podnikání má uvedeno: výroba, obchod, služby, přičemž na internetových stránkách nabízí např. lakýrnictví, natěračství, montáž oken a dveří, výkopové práce, bourací práce a demolice staveb, opláštění budov, rekonstrukce rodinných domů, průmyslových staveb, panelových bytů apod.
 - na daňovém dokladu bylo uvedeno bankovní spojené Raiffeisenbank bank, ačkoli společnost má vedeny dva účty u ČSOB a.s.
 - pro správce daně je společnost nekontaktní, nepodává daňová přiznání, nereaguje na žádosti správce daně, nepřebírá poštu (doručováno je uplynutím lhůty)
 - od 27. 3. 2018 (zveřejněno 4. 4. 2018) je deklarována jako nespolehlivý plátc
 - jednatel společnosti M. K. (zapsán 1. 10. 2017) 2. 3. 2018 zemřel a společník J. Č. má trvalé bydliště hlášeno na ohlašovně městského úřadu.
29. Na základě uvedených zjištění správce daně vyzval žalobce k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně.
30. Důkazní břemeno se v souladu s uvedenou judikaturou přesunulo zpět na žalobce, na němž bylo, aby jiným způsobem prokázal, že k obchodu došlo, jak tvrdil a dokládal.
31. Žalobce na to doložil fakturu č. 0409018, vystavenou dne 3. 9. 2017 společností Avanti Cars Praha s.r.o., se sídlem Truhlářská 1108, Praha 1, odběrateli Podolí Invest za prodej vozidla BMW 730D r. v. 2016 za částku 1 350 000,00 Kč včetně DPH.
32. Dále žalobce předložil pokladní doklady a to příjmový pokladní doklad č. 24/9/2017, účel platby FA 24/9/2017 ze dne 4. 9. 2017 na částku 270 000,00 Kč, ze dne 5. 9. 2017 na částku 270 000,00 Kč, ze dne 6. 9. 2017 na částku 270 000,00 Kč, ze dne 7. 9. 2017 na částku 270 000,00 Kč, ze dne 8. 9. 2017 na částku 270 000,00 Kč a ze dne 9. 9. 2017 na částku 10 000,00 Kč od dodavatele Podolí Invest.
33. Správce daně následně dne 29. 11. 2018 provedl výslech jednatele žalobce P. V., který uvedl, že se zapletl s nesprávnými lidmi.
34. Z uvedeného je zřejmé, že správce daně v řízení zjistil okolnosti, které zpochybňují věrohodnost tvrzení žalobce.
35. Aktuální judikatura Nejvyššího správního soudu zpřesnila rozložení důkazního břemene v případě, že správce daně zpochybní daňová tvrzení daňového subjektu týkající se dodavatele plnění v případě nároku na DPH a to s ohledem na recentní rozhodnutí Soudního dvora Evropské Unie ze dne 22. 10. 2015, ve věci PPUH Stehcemp , č. C-277/14.
36. V navazujícím rozsudku Nejvyšší správní soud ze dne 2. 8. 2017, č. j. 4 Afs 58/2017-78, soud vyslovil, že: *„i v případě, kdy není možné určit subjekt, který daňovému subjektu zdanitelné plnění skutečně poskytl, není možné daňovému subjektu odepřít nárok na odpočet daně, pokud není zároveň prokázáno, že předmětné plnění bylo součástí podvodu na dani, o kterém osoba uplatňující nárok na odpočet daně věděla, nebo musela vědět“*.
37. Protože Nejvyšší správní soud pochyboval, jakým způsobem má vykládat dosavadní judikaturu Soudního dvora týkající se nároku na odpočet DPH, pokud není jednoznačně

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

zjištěna osoba dodavatele, Soudnímu dvoru EU usnesením ze dne 11. 3. 2020, č. j. 1 Afs 334/2017-54, položil předběžné otázky. Po jejich zodpovězení pak dospěl k závěru, že: „[p]ostavení dodavatele zboží nebo poskytovatele služeb jako plátce daně z přidané hodnoty je jednou z hmotněprávních podmínek nároku na odpočet daně z přidané hodnoty [§ 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, čl. 168 písm. a) směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty]. Dodavatel zboží nebo poskytovatel služeb nemusí být jednoznačně identifikován, pokud ze skutkových okolností s jistotou vyplývá, že postavení plátce daně z přidané hodnoty nutně měl. Důkazní břemeno o tom tíží daňový subjekt uplatňující nárok na odpočet daně z přidané hodnoty. Výjimkou je situace, kdy údaje potřebné k ověření, zda je hmotněprávní podmínka nároku na odpočet naplněna, má k dispozici správce daně.“ Viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2022, č. j. 1 Afs 334/2017-208.

38. Městský soud konstatuje, že i když v řízení nedojde ke změně skutkových ani právních poměrů, není aplikace, byť i ustálené judikatury správních soudů, vyloučena z přezkumu s ohledem na její udržitelnost a aktuálnost. Ke změně judikatury může dojít, a to na úrovni, kterou by byl krajský soud i každý senát Nejvyššího správního soudu povinen akceptovat v novém rozhodnutí. Tak je tomu v případě, že jinak o rozhodné právní otázce uvažil Ústavní soud, Evropský soud pro lidská práva, Soudní dvůr Evropských společenství, ale i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v řízení. Právě tato situace nastala v projednávané věci.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

39. I když žalovaný rozhodl v souladu s předchozí judikaturou správních soudů, právě její zpřesnění ve věci postavení dodavatele povinného subjektu rozsudkem Soudního dvora EU a na něj navazujícím rozsudkem Nejvyššího správního soudu zavazuje městský soud ke zrušení napadeného rozhodnutí. Žalovaný především vyjde z toho, že postavení dodavatele zboží nebo poskytovatele služeb jako osoby povinné k dani je jednou z hmotněprávních podmínek nároku na odpočet DPH. Za určitých podmínek nemusí být tento dodavatel jednoznačně identifikován, pokud ze skutkových okolností s jistotou vyplývá, že postavení plátce DPH měl. Důkazní břemeno o tom tíží osobu uplatňující nárok na odpočet DPH.
40. Na žalovaném nyní bude, aby v souladu s vysloveným právním názorem městského soudu, vyzval žalobce, jako plátce daně, k doplnění tvrzení a prokázání, že skutečný dodavatel předmětného vozidla byl plátcem DPH. Za tím účelem umožní žalobci navrhnout nové důkazy a následně nově zjištěné informace a důkazy znovu posoudí.
41. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč, odměnu za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), (dále jen „vyhláška“). Podle § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky z tarifní hodnoty 50 000 Kč, činí výše odměny 3 100 Kč. Žalobci byla přiznána náhrada za dva úkony právní služby a to převzetí věci [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky], písemné podání ve věci (§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky) [§ 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky] dále 2 x náhrada paušálních výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky 300 Kč a 21 % DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. srpna 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu